

Marti, 12 martie 2019

P8_TA(2019)0136

Cerere de ridicare a imunității lui Jean-Marie Le Pen

Decizia Parlamentului European din 12 martie 2019 privind cererea de ridicare a imunității lui Jean-Marie Le Pen (2018/2247(IMM))

(2021/C 23/27)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Jean-Marie Le Pen, transmisă la 5 septembrie 2018 de către Ministerul Justiției al Republicii Franceze, pe baza unei cereri formulate de Procurorul General al Curții de Apel de la Paris și anunțată în plen la 22 octombrie 2018, în legătură cu cauza pendinte la judecătoria de instrucție referitoare la ancheta judiciară deschisă în urma unor acuzații de abuz de încredere, tănuire de abuz de încredere, fraudă prin grup organizat, fals și uz de fals și muncă disimulată prin disimularea angajaților, în legătură cu condițiile de angajare a asistenților parlamentari,
 - în urma audierii lui Jean-François Jalkh, în locul lui Jean-Marie Le Pen, în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011 și 17 ianuarie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 26 din Constituția Republicii Franceze,
 - având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0167/2019),
- A. întrucât judecătoria de instrucție de la Tribunalul Regional Paris au solicitat ridicarea imunității parlamentare a lui Jean-Marie Le Pen în vederea audierii sale în legătură cu infracțiunile pentru care este acuzat;
- B. întrucât cererea de ridicare a imunității parlamentare a Jean-Marie Le Pen se referă la acuzații de abuz de încredere, tănuire de abuz de încredere, fraudă prin grup organizat, fals și uz de fals și muncă disimulată prin disimularea angajaților, în legătură cu condițiile de angajare a asistenților deputaților din Parlamentul European afiliați la Frontul Național;
- C. întrucât la 5 decembrie 2016 a fost deschisă o anchetă judiciară, în urma unei anchete preliminare inițiate în urma unui denunț din partea Președintelui de atunci al Parlamentului European, din 9 martie 2015, cu privire la mai mulți asistenți parlamentari ai deputaților în Parlamentul European afiliați la Frontul Național;
- D. întrucât, în cursul unei percheziții realizate în luna februarie 2016 la sediul Frontului Național, au fost confiscate mai multe documente din biroul trezorerului Frontului Național, care dovedesc intenția acestui partid de a face „economii” prin intermediul remunerațiilor acordate de Parlamentul European angajaților partidului în calitatea lor de asistenți parlamentari;

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 mai 1964, Wagner/Fohrmann și Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 1986, Wybot/Faure și alții, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Marți, 12 martie 2019

- E. întrucât în organigrama Frontului Național publicată în februarie 2015 figurau doar 15 deputați în Parlamentul European (dintr-un total de 23), 21 de asistenți parlamentari locali și 5 asistenți parlamentari acreditați (dintr-un total de 54 de asistenți); întrucât unii dintre asistenții parlamentari și-au declarat ca loc de muncă sediul Frontului Național de la Nanterre, în unele cazuri declarând că erau angajați cu normă întreagă la sediul respectiv, deși își aveau reședința la distanțe cuprinse între 120 și 945 km de locul de muncă declarat; întrucât, în acest stadiu al anchetei, a reieșit că opt asistenți parlamentari nu au efectuat practic nicio activitate de asistență parlamentară sau au făcut-o doar în proporție foarte mică raportat la îndatoririle lor globale;
- F. întrucât investigațiile au dezvăluit, de asemenea, circumstanțe din care rezultă că este improbabil ca asistenții parlamentari în cauză să fi desfășurat cu adevărat activități în legătură cu Parlamentul European, în special următoarele:
- contracte de muncă ale asistenților parlamentari europeni intercalate între două contracte de muncă la Frontul Național;
 - contracte de muncă ale asistenților parlamentari europeni care se derulau concomitent cu contracte de muncă la Frontul Național;
 - contracte de muncă la Frontul Național încheiate pentru perioade ce urmau imediat celor pentru care existau contracte pentru postul de asistent parlamentar european;
- G. întrucât ancheta a arătat că, în calitatea sa de deputat în Parlamentul European, Jean-Marie Le Pen a angajat un asistent parlamentar în 2011, dar asistentul parlamentar în cauză le-a declarat anchetatorilor că a lucrat la campania electorală a unui alt deputat în Parlamentul European în perioada respectivă; întrucât Jean-Marie Le Pen a dispus plata salariilor asistenților parlamentari către alte trei persoane, deși acestea nu au făcut practic niciun fel de muncă în această calitate;
- H. întrucât ancheta a mai arătat că, în calitatea sa de președinte al Frontului Național la momentul săvârșirii presupuselor nereguli, Jean-Marie Le Pen a stabilit un sistem, scos la iveală de Parlamentul European, de utilizare a fondurilor UE pentru a plăti pentru unii dintre angajații Frontului Național, prin contracte parlamentare cu persoane care, în realitate, au lucrat pentru partid, încălcând astfel normele UE în vigoare;
- I. întrucât judecătorii de instrucție consideră că este necesară audierea lui Jean-Marie Le Pen;
- J. întrucât Jean-Marie Le Pen a refuzat să se prezinte ca răspuns la convocările dispuse de anchetatori la data de 21 iunie 2018, la fel cum a refuzat și când a fost citat de judecătorii de instrucție, în iulie 2018, invocând imunitatea sa parlamentară;
- K. întrucât, pentru a proceda la audierea lui Jean-Marie Le Pen cu privire la acuzațiile aduse împotriva sa, autoritatea competentă a depus o cerere de ridicare a imunității acestuia;
- L. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul lor național, de imunitățile acordate membrilor parlamentului țării respective;
- M. întrucât articolul 26 din Constituția franceză prevede că: „Niciun membru al parlamentului nu poate fi arestat pentru săvârșirea unei infracțiuni penale sau a altei infracțiuni majore și nici nu i se poate aplica vreo măsură privativă sau restrictivă de libertate în lipsa unei autorizații din partea biroului camerei din care face parte. Această autorizare nu este necesară în caz de infracțiune gravă sau de flagrant delict ori de condamnare definitivă”;
- N. întrucât nu există nicio dovadă și niciun motiv pentru a suspecta existența unei situații de *fumus persecutionis*,
1. hotărăște să ridice imunitatea lui Jean-Marie Le Pen;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente Ministerului Justiției al Republicii Franceze și lui Jean-Marie Le Pen.
-